

De Tao van het Niet

In de oude wereld begonnen mensen
steeds vaker te kijken
naar wat er niet was.
Niet genoeg geld.
Niet genoeg tijd.
Niet genoeg succes.
Niet genoeg aandacht.
Niet genoeg bezit.
En hoe meer zij zich richtten
op wat ontbrak,
hoe armer hun innerlijke wereld werd.
Toen vroeg een leerling aan de meester:
"Waarom lijken mensen tegenwoordig
zo weinig tevreden
terwijl er zoveel beschikbaar is?"
De meester nam hem mee
naar een vruchtbare akker.
Een man stond midden op het land
en klaagde voortdurend:
over de stenen,
over het onkruid,
en over wat er nog niet groeide.
Maar naast hem lag vruchtbare aarde
onaangeraakt in de zon.
"Waarom oogst hij niets?" vroeg de meester.
De leerling keek aandachtig.
"Omdat hij alleen kijkt
naar wat ontbreekt."
De meester glimlachte zacht.
"Precies."
De leerling werd stil.
Daarna liepen zij door een grote stad.
De leerling zag mensen:
zichzelf vergelijken met anderen,
klagen over wat zij misten,
en voortdurend verlangen
naar een volgende vervulling.
Iedereen keek naar het Niet.
Bijna niemand zag nog
wat er Wel was.
"Waarom focust het bewustzijn zo sterk op tekort?" vroeg hij.
De meester keek naar een glas
dat half gevuld was.
"Het ego voedt zichzelf
met vergelijking en gemis."
De wind streek zacht door de straat.

"Maar bewustzijn ziet mogelijkheden."

De leerling dacht lang na.

"Dus tevredenheid betekent niet
dat een mens stopt met groeien?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Nee."

Hij wees naar een oude ambachtsman
die met eenvoudige materialen
prachtige dingen maakte.

"De wijze mens kijkt eerst
naar wat al aanwezig is."

Hij keek rustig naar de handen van de man.

"En vanuit die dankbaarheid
creëert hij

wat er nog niet is."

De stad bleef onrustig bewegen.

Toen sprak de meester:

"De ontevreden mens denkt voortdurend:

'Wat ontbreekt er nog?'"

Hij keek naar de vruchtbare aarde in de avondzon.

"Maar de bewuste mens vraagt:

'Wat is er al aanwezig
waarmee ik iets moois kan voortbrengen?'"

De wind bewoog zacht door de velden.

En voor het eerst begreep de leerling:

dat gebrek soms niet ontstaat
door wat een mens werkelijk mist...
maar doordat hij blind geworden is
voor de overvloed
die al om hem heen aanwezig is.

